

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ (Ματθ. στ' 14-21) 26 Φεβρουαρίου 2017

Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ βρισκόμαστε ξανὰ ἐμπρὸς στὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Σὲ μιὰ ἑκκλησιαστικὴ περίοδο, τὴν ὁποίᾳ πρέπει νὰ ἀφιερώσουμε στὸ Θεό μὲ προσοχή, προσευχὴ καὶ νηστεία γιὰ τὴν ψυχική μας ἀναγένυση.

Γιὰ τὴν Ἑκκλησία δὲν εἶναι μόνον ἀποχὴ ἀπὸ τὰ φαγητά, ἀλλὰ κυρίως ἄσκηση χαρισμάτων ποὺ τροφοδοτοῦν τὴν ψυχή.

Ἡ νηστεία ἀφορᾶ τὸν ὄλον ἀνθρωπο. Νηστεία θὰ πεῖ ἐγκράτεια τοῦ στομάχου, ἀλλὰ καὶ τῶν κακιῶν, καθαρμὸς τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

Ἡ νηστεία εἶναι κυρίως ἡ πνευματική προσπάθεια, ποὺ ἔξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διάθεση τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀφορᾶ στὶς ἐπιθυμίες καὶ στὶς ἀνάγκες τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.
Νηστεύω πνευματικὰ θὰ πεῖ ἀγωνίζομαι νὰ κόψω τὰ πάθη μου, προσπαθῶ νὰ καθαρίσω τὴν ψυχή μου. «Ἀληθὴς νηστεία ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωση, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, καταλαλιᾶς, ψεύδους καὶ ἐπιορκίας» ψάλλομε σήμερα στὴν Ἑκκλησία μας. Τί ἀξία μπορεῖ νὰ ἔχει μιὰ νηστεία τροφική, ἔστω καὶ ἀν εἶναι ἔξαντλητική, ἀν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὸν ἀγώνα ἀπαλλαγῆς μας ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὶς κακίες;

Γιὰ νὰ εἶναι ὀλοκληρωμένη ἡ νηστεία πρέπει νὰ συνδέεται μὲ ἀρετές, καὶ ἴδιως ἀπὸ τὶς ἀρετὲς τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἐλεημοσύνης. Ὄπως τὸ πτηνό, ἐὰν δὲν ἔχει φτερά, δὲν μπορεῖ νὰ πετάξει, ἔστι καὶ ἡ νηστεία, ἀν δὲν ἔχει προσευχὴ καὶ ἐλεημοσύνη, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀνυψώσει στὸ Θεό.

Στὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς μᾶς δίνει ὁ Κύριος πολύτιμες ὁδηγίες γιὰ νὰ πετύχουμε ψυχικὴ καλλιέργεια καὶ καρποφορία, μᾶς συνιστᾶ νὰ μὴ θησαυρίζουμε «θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς». Ἀγωνίζεται ὁ ἀνθρωπος νὰ θησαυρίσει. Βασανίζεται ἀπὸ τὸν πυρετὸ τῆς πλεονεξίας. Θέτει ὡς σκοπὸ τῆς ζωῆς του νὰ κερδίσει ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα γιὰ νὰ θησαυρίσει. Ἐργάζεται, κοπιάζει, ἀγωνίζεται γιὰ πολλά, ὅλο καὶ πιὸ πολλά. Βλέπει τὸ χρῆμα καὶ τὸ λατρεύει. Ἀλλὰ τελικὰ ὑποδουλώνει τὴν ψυχὴ του στὸ χρῆμα. Μιὰ τέτοια ὑποδουλωμένη ψυχὴ δὲν ἔχει βαθύτερο περιεχόμενο. Δὲν γνωρίζει Θεό. Καταδικάζει ἡ ἴδια τὸν ἔαυτό της σὲ μαρασμὸ καὶ θάνατο. Γι' αὐτό, λέγει ὁ Κύριος «θησαυρίζετε μέσα στὴν ψυχή σας τὴν πίστη. Τὴν ταπείνωση, τὴν δικαιοσύνη, τὴν ὑπομονή, τὴν ἀγάπη. Θησαυρίζετε θησαυροὺς καλῶν ἔργων».

Μᾶς συνιστᾶ ἀκόμη μὲ ποιὸ τρόπο θρησκεύουμε παρουσιάζοντας τὴν ὑποκριτικὴ θρησκευτικότητα τῶν Φαρισαίων, οἱ ὅποιοι νήστευαν, ὅχι γιὰ νὰ γυμνασθοῦν στὴν ἐγκράτεια, ὅχι γιὰ νὰ ὡφελήσουν στὴν ψυχή τους, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπιδειχθοῦν στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὄταν νήστευαν, ἔμειναν ἀπεριποίητοι καὶ ἀκάθαρτοι, γιὰ νὰ φαίνονται ἀδύνατοι στὸ πρόσωπο καὶ καταβεβλημένοι ἀπὸ τὴν νηστεία. Ὁχι τέτοια θρησκευτικότητα. Ὁ Θεὸς ζητᾶ εἰλικρίνεια στὶς διαθέσεις μας καὶ πολὺ περισσότερο στὰ θέματα τῆς πίστεώς μας. Σκοπὸς τῆς νηστείας, τὴν ὁποία θέτει, ὑποδεικνύει ἡ Ἔκκλησία μας, εἴναι ἡ ψυχική μας ὡφέλεια. Δὲν εἴναι ἡ ἐπίδειξη γιὰ καύχηση. Κατ' ἀναλογίαν πρέπει νὰ προσέχουμε κάθε ἐκδήλωσή μας.

Ἡ νηστεία καὶ ἡ ἐγκράτεια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἔξευγενίζουν τὸν ἄνθρωπο, καθαρίζουν τὴν ψυχὴ ἀπὸ κάθε πάθος καὶ ἐλευθερώνουν τὸν ἀνθρώπινο πρόσωπο ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν κακῶν συνηθειῶν μας. Ἀκόμη συντελοῦν στὴν καλὴ ὑγεία τοῦ σώματος. Κανεὶς ποτὲ δὲν ἀρρώστησε ἀπὸ τὴν ἐγκράτεια. Ἀπειναντίας ἡ ἀκράτεια γίνεται πρόξενος πολλῶν ψυχοσωματικῶν ἀσθενειῶν, ποὺ σήμερα ἴδιαίτερα βασανίζουν πολλούς.

Ο σύγχρονος ἄνθρωπος δεμένος στὸ ὄχημα τῆς καταναλωτικῆς καὶ ὑλιστικῆς κοινωνίας ἔχει μεταβάλει τὴν καρδιά του σὲ κέντρο χαμηλῶν ἐπιθυμιῶν μέσα στὶς ὅποιες καθημερινὰ κυλιέται, μὲ τὴν λαιμαργία πάχυνε τὸν λογισμό του καὶ ἄναψε στὴν σάρκα του τὴν πύρωση τῶν ἐπιθυμιῶν.

Ἡ Ἔκκλησία μᾶς προτρέπει σήμερα νὰ ἀναλάβουμε τὸν καλό τῆς νηστείας ἀγώνα. Ἄς ἀποφύγοντας, λοιπόν, τὸν χορτασμὸν γιὰ νὰ μὴν ἀνάψουμε περισσότερο τὴ φωτιὰ τῆς σάρκας. Ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Θεό μας φωτισμὸν καὶ δύναμη γιὰ χριστιανικὴ ζωή. «Ἴδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος. Ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας. Ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός», ὅπως ἀξίως «εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν καταντήσωμεν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ σώζοντος τᾶς ψυχὰς ἡμῶν». Ἀμήν.

[dkpdf-button]